

som der jo aldeles ikke har været Tid til i de Par Dage, vi have haft til at se paa dette store Lovforslag. Det berøres jo aldeles ikke af vore Endringer. Det, som er Hovedindvendingen mod Lovforslaget, at det er en aldeles ubestemt Lov, at det er et Forslag, der kan blive til Lov uden at nogen eneste af Forslagsstillerne kan sige os, hvem eller om overhovedet nogen har godt af den, som ikke ogsaa tidligere vilde have Afgang til Fattighjælp efter den nuværende Lovgivning, lige saa lidt som det kan godtgøres eller med nogen som helst Sikkerhed paavises at noget Menneske vil faa mere end efter den nuværende Lovgivning. — Den fuldstændige Ubestemthed bliver jo staaende og det er Hovedmanglen ved dette Lovforslag. Men derpaa have vi ikke kunnet raade Bod ved Endringsforslag til enkelte Bestemmelser i dette Lovforslag. Vi have ogsaa haft saa meget mindre Anledning dertil, som man kun har faare ringe Haab om at kunne trænge igennem med saadanne Endringer efter som vi her have hørt, at det netop er det fine ved dette Forslag, at man aldeles ikke ved, hvad der kommer ud af det, ikke har nogen som helst Forestilling om, hvad der sker, naar Forslaget bliver til Lov. Vi kunne jo ikke vente at trænge igennem overfor en saadan Opfattelse. Naar man først er kommet til det Synspunkt, at Lovgivningsvirksomhed er det samme som at ryste en Lotteripose uden at have Forestilling, om det bliver Pitter eller Gevinster, der komme op og endnu mindre om, hvem en mulig Gevinst tilfalder, er det et Grundlag, som det for os er umuligt at forhandle paa. Men vi have haft saa meget mindre Anledning til at forsøge en saadan Omredaktion af Loven, som det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds og jeg tidligere have haft Lejlighed til at forelægge det høje Ting et Forslag til Lov om Allderdomsforsørgelse, som er saaledes affattet, at det viser klart og bestemt, hvad Forslaget skal koste, og hvor Pengene skulle komme fra, hvem der skal have dem, og hvor meget de skulle have. Alle disse Spørgsmaal, som man her spørges soger Svær paa i dette Forslag, ere fuldstændig besvarede i det Forslag, vi have forelagt det høje Ting, og vi kunne altsaa henholde os dertil. Som blot Demonstration er der ikke Grund til at gentage dette her, da det høje Tings høje Flertal jo tilstrækkelig har vist, at en saadan Lov ligger fjernt fra dets Tanke.

Efter disse indledende Bemærkninger, hvorved jeg har søgt at undskyldte, at vi ikke have stillet andre Endringsforslag end de her foreliggende, skal jeg gaa over til de

enkelte Forslag, som vi have tilladt os at stille. De gaa altsaa kun ud paa at fjerne saadanne Mangler ved Lovforslaget, som gøre det endnu mindre brugeligt, end det ellers vilde være, og fjerne nogle isjæspringende Meningsløsheder i Lovforslaget, om hvilke vi havde tænkt os Muligheden af, at ogsaa Forslagsstillerne maatte indrømme, at det var Forbedringer af Lovforslaget, som vi altsaa kunne vente, de vilde modtage, hvis de i det hele taget vilde modtage Endringer.

Det første Endringsforslag vedrører den Bestemmelse i § 2, at vedkommende skal være udelukket, naar han har gjort sig selv fattig, naar Trangen er „begrundet i Handlinger, ved hvilke han til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold“. Det er en i og for sig sværende og vanskelig Bestemmelse. Vi have ikke troet, at det kunde nytte at foreslaa at stemme den ud, men vi have ment, at man dog muligvis kunde vinde de Herrers Samtykke til at begrænse den, saaledes som vi antage, at det dog egentlig er den ærede Forslagsstiller's Mening, nemlig at vedkommende kun skal være udelukket, naar han havde gjort sig fattig for derved at opnaa Understøttelse. Derfor søje vi til som Indsættelse, at denne Disposition over Formuen, som de ærede Forslagsstillere have tænkt paa, dog skal være foretaget for at opnaa Understøttelsen. Om det i det enkelte Tilfælde kan siges at være saa eller ikke, afgøres efter Skøn af de samme kommunale Autoriteter, som overhovedet skønne i dette Lovforslag; men efter det Omfang, hvori de ærede Forslagsstillere have gjort det hele afhængigt af Skøn, have vi ikke tænkt os, at det skal være nogen Vanskelighed for de ærede Medlemmer at modtage et Skøn endnu. Derved vil altsaa være udelukket, at en Formuedisposition, som maasse er foretaget for 10 Aar siden og under Omstændigheder, hvor vedkommende slet ikke havde tænkt sig, at han skal blive trængende til Understøttelse fra det offentlige — at der skal blive ribbet op i flige gamle Ting, hvorved en Mand kunde forhindres fra at komme ind under dette Forslag, som ellers opfyldte Betingelserne derfor. — Det næste Endringsforslag angaar de ved 2den Behandling saa meget omstridte Ord „uordentligt og ødselt Levned“, som ogsaa ere opstillede som Udelukkesgrund i Forslaget. Naar man sætter Punktum i anden Linie, Stykke b, efter Ordet „Underhold“, saa vil man kun have klare og bestemte Betingelser tilbage, men man vil ikke have dette ganske ubestemte Skøn over, hvorvidt